

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1964

N:o 9 - 17

-
- Innehåll:** N:o 9. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om arbetslöshetsersättning.
N:o 10. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om sysselsättning.
N:o 11. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunala barnmorskor i landskapet Åland.
N:o 12. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunala hälsosystrar i landskapet Åland.
N:o 13. Landskapslag om kolonisationsnämnder.
N:o 14. Landskapslag om ersättande av älgskador.
N:o 15. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.
N:o 16. Landskapslag om kommunalvägar.
N:o 17. Landskapslag om Nåtö naturskyddsområde.
-

N:o 9.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om arbetslöshetsersättning.

Föredragen för Republikens President den 10 april 1964.

Utfärdad i Mariehamn den 16 april 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 2 § och slutstadgandet i landskapslagen den 27 mars 1961 om arbetslöshetsersättning (34/61) såsom följer:

2 §.

I arbetslöshetsersättning erlägges enligt den

Mariehamn den 9 december 1963.

av socialministeriet den 30 januari 1948 fastställda ortsklassificeringen (FFS 84/48) per dag de belopp, som äro angivna i rikets lag om arbetslöshetsersättning.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1961.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Elie! Persson
vicetalman.

N:o 10.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om sysselsättning.

Föredragen för Republikens President den 10 april 1964.

Utfärdad i Mariehamn den 16 april 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 22 § landskapslagen den 12 april 1962 om sysselsättning (6/62) såsom följer:

22 §.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1962.

Mariehamn den 9 december 1963.

Medlemmarnas i sysselsättningsnämnden mandatid utgår första gången den 31 december 1966. De nuvarande medlemmarna äro skyldiga att kvarstå i sina uppdrag i enlighet med vad om kommunala förtroendeuppdrag är stadgat.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 11.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunala barnmorskor i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 10 april 1964.

Utfärdad i Mariehamn den 16 april 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut upphävas 12 och 13 §§ landskapslagen den 14 september 1945 om kommunala barnmorskor i landskapet Åland (21/45) samt ändras 10, 14 och 15 §§ sagda lag, 10 § i dess lydelse av den 10 april 1957 (21/57) och 15 § i dess lydelse av den 8 augusti 1956 (38/56), såsom följer:

10 §.

Barnmorska, som enligt denna lag är anställd i kommuns tjänst, uppbär av kommu-

nen grundlön och ålderstillägg samt eventuella dyrorts- och fjärrortstillägg till samma belopp, som i riket äro fastställda för motsvarande befattning.

För ålderstillägg äger kommunal barnmorska tillgodoräkna sig även den tid hon såsom utbildad barnmorska, sjuksköterska eller hälsosyster varit anställd av staten, landskapet, annan kommun, kommunal sammanslutning, bolag eller annan sammanslutning eller inrättning i tjänst, befattning eller arbete, som utgjort huvudsyssla.

14 §.

Kommun är berättigad att för kommunal barnmorska, som enligt denna lag är anställd i kommunens tjänst, i landskapsunderstöd uppbära tre fjärdedelar av hennes avlöning enligt 10 § 1 mom. Fjärrortstillägg är kommun dock berättigad att i dess helhet erhålla ur landskapsmedel.

Kommun, vars ekonomiska bärkraft är svag eller för vilken avlönande av barnmorska på grund av de geografiska förhållandena eller av annat skäl ställer sig särskilt betungande, må ur härför i landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat anvisade medel tilldelas extra landskapsunderstöd.

15 §

Avgångsåldern för barnmorska, som är anställd enligt denna lag, är sextio år. Landskapsstyrelsen må, efter att hava hört den kommunala myndighet, som äger anställa barnmorska i kommunen, samt landskapsläkaren, medgiva kommunal barnmorska rätt

Mariehamn den 9 december 1963.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 12.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunala hälsosystrar i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 10 april 1964.

Utfärdad i Mariehamn den 16 april 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut upphäves 13 § landskapslagen den 14 september 1945 om kommunala hälsosystrar i landskapet Åland (20/45) samt ändras 10, 12, 14 och 15 §§ sagda lag, 10 och 15 §§ sådana de

att kvarstå i tjänst högst till sextiofem års ålder.

Kommunal barnmorska åtnjuter pension av landskapsmedel enligt samma grunder som innehavare av landskapets tjänst eller befattning. Som tjänstgöring, vilken berättigar till pension, räknas även den tid, som enligt 10 § 2 mom. beaktas i fråga om ålderstillägg.

Vad i denna paragraf är stadgat äger motsvarande tillämpning på barnmorska, som avses i 3 § 2 mom.

Denna lag tillämpas från den 1 augusti 1963.

Kommunal barnmorska, som var i tjänst den 1 augusti 1963, bibehålles vid den rätt till lön, naturaförmåner, semester och sjukledighet samt pension, som tillkom henne enligt tidigare gällande stadganden, om hon inom tre månader från denna lags utfärdande bevisligen meddelar hälsovårdsnämnden, att hon så önskar.

lyda i landskapslagen den 8 augusti 1956 (37/56), såsom följer:

10 §.

Hälsosyster, som enligt denna lag är an-

ställd i kommuns tjänst, uppbär av kommunen grundlön och ålderstillägg samt eventuella dyrorts- och fjärrortstillägg till samma belopp, som i riket äro fastställda för motsvarande befattning.

För ålderstillägg äger kommunal hälsosyster rätt att tillgodoräkna sig även den tid hon såsom utbildad hälsosyster, sjuksköterska eller barnmorska varit anställd av staten, landskapet, annan kommun, kommunal sammanslutning, bolag eller annan sammanslutning eller inrättning i tjänst, befattning eller arbete, som utgjort huvudsyssla.

12 §.

Finnas i distrikt flera hälsosystrar med olika verksamhetsområden, handhava de utan särskild gottgörelse varandras åliggande jämte egen befattning, då hälsosyster deltar i de repetitionskurser, som nämnas i 8 §. Anser landskapsläkaren av särskilda skäl ett sådant förfarande icke ändamålsenligt, skall distriktet avlöna erforderliga vikarier.

14 §.

Kommun är berättigad att för varje kommunal hälsosyster, som enligt denna lag är anställd i kommunens tjänst, i landskapsunderstöd uppbära tre fjärdedelar av hennes avlöning enligt 10 § 1 mom. Fjärrortstillägg är kommunen dock berättigad att i dess helhet erhålla ur landskapsmedel.

Kommun, vars ekonomiska bärkraft är svag eller för vilken anställandet av hälsosyster på

grund av de geografiska förhållandena eller av annat skäl ställer sig särskilt betungande, må ur härför i landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat anvisade medel tilldelas extra landskapsunderstöd.

15 §.

Avgångsåldern för hälsosyster, som är anställd enligt denna lag, är sextio år. Landskapstyrelsen må, efter att hava hört den kommunala myndighet, som äger anställa hälsosyster i kommunen, samt landskapsläkaren, medgiva kommunal hälsosyster rätt att kvarstå i tjänst högst till sextiofem års ålder.

Kommunal hälsosyster åtnjuter pension av landskapsmedel enligt samma grunder som innehavare av landskapets tjänst eller befattning. Som tjänstgöring, vilken berättigar till pension, räknas även den tid, som enligt 10 § 2 mom. beaktas i fråga om ålderstillägg.

Vad i denna paragraf är stadgat äger motsvarande tillämpning på hälsosyster, som avses i 3 § 2 mom.

Denna lag tillämpas från den 1 augusti 1963.

Kommunal hälsosyster, som var i tjänst den 1 augusti 1963, bibehålles vid den rätt till lön, naturaförmåner, semester och sjukledighet samt pension, som tillkom henne enligt tidigare gällande stadganden, om hon inom tre månader från denna lags utfärdande bevisligen meddelar hälsovårdsnämnden, att hon så önskar.

Mariehamn den 9 december 1963.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Eliel Persson
vicesalman.

N:o 13.

LANDSKAPSLAG

om kolonisationsnämnder.

Föredragen för Republikens President den 10 april 1964.

Utfärdad i Mariehamn den 16 april 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

I varje kommun skall finnas en kolonisationsnämnd. Landskapsstyrelsen må dock på framställning av kommunens fullmäktige besluta, att kolonisationsnämnd tillsvidare icke skall tillsättas i kommun. Kolonisationsnämndens åligganden handhavas härvid av kommunens styrelse.

2 §.

På kolonisationsnämnden ankommer att handhava de angelägenheter angående kolonisationsverksamhet och inlösen av legoområden samt till dem anslutna ärenden, vilka enligt landskapslagen om disposition av jord (9/59) och därtill ansluten lagstiftning, annan kolonisationslagstiftning, landskapslagen om inlösen av vissa legoområden i landskommunerna (28/59) samt andra stadganden och bestämmelser ankomma på kolonisationsnämnden.

3 §.

Angående kolonisationsnämnden samt dess ordförande och ledamöter gäller, om ej i denna lag annat är stadgat, vad om kommunala nämnder och kommunala förtroendemän är stadgat.

Kolonisationsnämnden står under landskapsstyrelsens och kolonisationsinspektörens tillsyn.

4 §.

Kolonisationsnämnden består av ordförande och fyra ledamöter samt personliga ersättare för envar ledamot.

Nämndens ordförande och ledamöter samt ersättare väljas av kommunens fullmäktige för tre år i sänder. Nämnden utses för samma tid inom sig en viceordförande.

5 §.

Ordföranden skall vara väl förtrogen med gårdsbruk. Ledamöterna, av vilka åtminstone tvenne böra företräda dem, som enligt jorddispositionslagstiftningen äro jord- eller kreditberättigade, skola äga kännedom om gårdsbruk.

Person, som är anställd vid penninginrättning, som beviljar jorddispositionslån, eller är dess ombud eller medlem av dess styrelse eller är ordförande eller viceordförande i dess förvaltningsråd eller för dess principaler, må icke inväljas i kolonisationsnämnd.

6 §.

Kommunens fullmäktige må, efter att hava hört landskapsstyrelsen, entlediga kolonisationsnämndens ordförande, då synnerliga skäl därtill prövas föreligga. Härvid skall ny ordförande ofördröjligen väljas för den återstående mandattiden.

7 §.

Kolonisationsnämnden är beslutför, då ordföranden eller viceordföranden samt två ledamöter äro tillstädes, varvid åtminstone den ena av ledamöterna bör företräda de jord- eller kreditberättigade.

8 §.

Den, som icke nöjes åt beslut av kolonisationsnämnden eller, då kolonisationsnämndens åligganden handhavas av kommunens styrelse, åt dennas beslut, äger rätt att inom trettio dagar från delfäendet av beslutet anföra besvär däröver beträffande beslutets laglighet hos kolonisationsstyrelsen och beträffande beslutets ändamålsenlighet hos landskapsstyrelsen. Besvärsskriften skall senast den dag, då besvärstiden utgår, före klockan tolv inlämnas till kolonisationsnämnden. Klaganden må även på eget ansvar tillställa kolonisationsnämnden besvärsskriften såsom betald

postförsändelse eller genom bud såsom i lagen den 26 februari 1954 om översändande av handlingar (FFS 74/54) är stadgat. Kolonisationsnämnden insände utan dröjsmål besvärsskriften jämte eget utlåtande till vederbörande besvärsmyndighet.

Vad i 1 mom. är stadgat äger icke tillämpning, om i lag eller förordning är annat stadgat angående ändringssökande eller om ändringssökande är förbjudet, ej heller då kolonisationsnämndens beslut är av sådan art, att det kan underställas kommunens styrelse.

Angående sökande av ändring i beslut av kolonisationsnämndens ordförande är särskilt stadgat.

9 §.

Kommun må kolonisationsnämnden till biträde anställa en kolonisationsinstruktör, vars anställning må hava karaktär av antingen huvud- eller bisyssla. Kommuner må, såvitt de därom överenskomma, anställa gemensam kolonisationsinstruktör.

Kolonisationsinstruktör bör hava genomgått lantmannainstitut eller motsvarande lantbruksundervisningsanstalt eller ock hava avlagt någon högre lantbruksexamen.

Med landskapsstyrelsens tillstånd må till kolonisationsinstruktör, som handhar sin befattnings såsom bisyssla, antagas person, som icke uppfyller i 2 mom. nämnda kompetensfordringar, om han i övrigt provas äga för handhavandet av kolonisationsinstruktörens åligganden erforderlig skicklighet och förmåga.

10 §.

Finnes i kommun icke kolonisationsinstruktör, må landskapsstyrelsen på ansökan av kommunen eller, efter att hava hört kommunens fullmäktige, inom ramen för landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat besluta, att månatligt arvode skall erläggas till ordföranden.

11 §.

Kolonisationsnämndens utgifter bestridas av kommunens medel.

Mariehamn den 9 december 1963.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Kommunen uppbär av landskapsmedel ersättning till 65 procent av kolonisationsinstruktörs lön och därtill anslutna utgifter samt av pensionskostnader, av arvode, som erlägges till kolonisationsnämndens ordförande, ävensom av sammanträdesarvodet, som skola utbetalas till kolonisationsnämndens ordförande, ledamöter och kolonisationsinstruktör, samt av resekostnadsersättningar och dagtraktamenten.

Inom ramen för landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat må sådana ekonomiskt mindre bärkraftiga kommuner, för vilka kolonisationsnämndens utgifter eljest skulle bli mera betungande än skäligt, i ersättning beviljas mer än 65 procent av kolonisationsinstruktörs lön och därtill anslutna utgifter samt av pensionskostnader.

12 §.

Landskapsstyrelsen fastställer de maximala belopp av lön och därtill anslutna utgifter samt av pensionskostnader och arvoden ävensom av resekostnadsersättningar och dagtraktamenten, enligt vilka ersättning med stöd av 11 § kan erläggas till kommunen.

13 §.

Närmare föreskrifter angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

14 §.

Genom denna lag upphäves landskapslagen den 15 juli 1952 angående kolonisationsnämnder i landskapet Åland (29/52) jämte däri senare vidtagna ändringar. Med stöd av sagda lag vald kolonisationsnämnd handhar likväl de på kolonisationsnämnden ankommande uppgifterna, tills ny nämnd enligt denna lag valts eller landskapsstyrelsen beslutat, att kolonisationsnämnd icke skall tillsättas i kommunen.

Stadgandet i 11 § skall tillämpas första gången på 1963 års utgifter för kolonisationsnämnderna i landskapet.

Eliel Persson
vicesalman.

N:o 14.

LANDSKAPSLAG

om ersättande av älgskador.

Föredragen för Republikens President den 10 april 1964.
Utfärdad i Mariehamn den 16 april 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

För ersättande av skador, som av älg förorsakats skog, åker- och andra odlingsväxter samt trädgård, stackad skörd, husdjur och motorfordon, må av landskapsmedel erläggas bidrag i enlighet med vad i denna lag stadgas. Bidrag erlægges likväl icke för ersättande av skador, som förorsakats växande hö-, halm- och blastskörd samt hundar.

Landskapsstyrelsen besluter inom ramen för beviljade anslag i varje enskilt fall huruvida och till vilket belopp bidrag skall erläggas. För skada, som berättigar till ersättning på grund av försäkring, erlægges icke bidrag.

Den som utan skäl vägrat medverka till förhindrande av skadans uppkomst, må förvägras bidrag.

2 §.

Ägare eller innehavare av i 1 § nämnd egendom, som skadats av älg, skall, om han önskar ersättning för skadan, ofördröjligen på av landskapsstyrelsen fastställd blankett anmäla därom till polismyndigheten på orten. I anmälan skall nämnas, när och var skadan skett, skadans art och omfattning, huruvida och i vilken utsträckning sökanden erhåller ersättning på grund av försäkring, samt den persons namn och adress, som sökanden för sin del utsett till värderingsman vid syne- eller annan förrättning. Värderingsman utses icke, då det är fråga om skada på husdjur, motorfordon eller skog.

3 §.

För värdering av älgskador förordnar landskapsstyrelsen en värderingsman, som bör vara förtrogen med jordbruk. För värderingsmannen förordnas en ersättare. Polischeferna i landskapet skola underrättas om förordnandena.

Sedan anmälan om älgskada inkommit till polismyndigheten, skall han översända anmälan till värderingsmannen.

4 §.

Syn och värdering skall verkställas, då skada åsamkats åker- eller andra odlingsväxter eller trädgård, innan skörden bärgats, ifråga om växter, som skördas genom slätter, likväl tidigast 14 dagar före slättern. I annat fall skall syn verkställas omedelbart efter det anmälan ingått.

På sökandens anhållan må särskild syn på åker med växande gröda verkställas på sökandens bekostnad också tidigare.

5 §.

Vid i 4 § avsedd värdering skall i mån av möjlighet utredas och i förrättningsinstrumentet antecknas, huruvida den anmälda skadegörelsen förorsakats av älg eller om den helt eller delvis uppstått på annat sätt, samt skadans art och omfattning, varjämte förslag skall framställas angående beloppet av det bidrag, som av landskapsmedel skall erläggas till den av skadan drabbade, samt angående värderingsmannens arvode.

I värderingsinstrumentet skall så noggrant som möjligt upptagas det skadade områdets areal och läge samt lägenhetens totalareal och odlade areal.

Värderingsinstrumentet uppgöres på av landskapsstyrelsen fastställd blankett och överlämnas till sökanden, som inom två veckor äger tillstålla polismyndigheten detsamma.

Polismyndigheten skall jämte eget utlåtande, varav även bör framgå sökandens ekonomiska ställning, översända i ärendet tillkomna handlingar till landskapsstyrelsen.

6 §.

Såsom skörd från skadeområde beräknas i allmänhet den genomsnittliga skörd per yten-

het, som på orten erhålles av ifrågavarande växt. Skulle skörden på skadeområdet bevisligen hava avvikit från den genomsnittliga skörden på orten, må som grund för värderingen tagas en större eller mindre skörd per ytenhet.

Då skadans storlek beräknas, användes vid prissättningen av produkter gängse produktpris med avdrag av 20 %, motsvarande transport-, trösknings- och lagringskostnaderna.

7 §.

Sökanden erlärger arvode till den av honom utsedda värderingsmannen för verkställande av syn och värdering. Arvodet till den av landskapsstyrelsen förordnade värderingsmannen erlärger ur anslaget för bidrag till ersättande av älgskador. Har skadeanmälan varit uppenbart obefogad, skall sökanden erlärger ersättning till landskapet för det ur landskapsmedel utbetalade arvodet.

Till den av landskapsstyrelsen förordnade värderingsmannen erlärger i arvode för vart fall av skadegörelse högst 12 mark samt ersättning för av förrättningen föranledda resor enligt tredje reseklassen i förordningen angående resekostnadsersättning och dagtraktamente. Verkställer värderingsmannen samma dag förrättningar på grund av flera olika fall av skadegörelse, erlärger för dem i arvode sammanlagt högst 24 mark. Nödgas värderingsman resa till annan ort, erlärger till honom därjämte dagtraktamente i enlighet med sagda förordning.

8 §.

Gäller anmälan skada på husdjur, skall polismyndigheten så snart det är möjligt föranstalta om syn med undersökning i terrängen och förhör. Synen förrättas av polischefen eller den polisman han därtill förordnat eller av enligt 2 och 3 §§ utsedda värderingsmän.

Vid syn och värdering skall i övrigt i tillämpliga delar iakttagas vad i 5 § är föreskrivet.

Har polischef eller polisman verkställt syn och värdering, erlärger till honom arvode och resekostnadsersättning enligt vad i 7 § är stadgat om ersättning till av landskapsstyrelsen förordnad värderingsman.

9 §.

Har motorfordon skadats av älg, skall fordonets förare, om ersättning påyrkas, därom

omedelbart meddela polismyndighet, inom vars distrikt skadan inträffat. Polismyndigheten skall omedelbart verkställa syn jämte undersökning i terrängen och förhör. I polisundersökningsprotokollet skola de av älgen försakade skadorna detaljerat angivas.

Efter det skadorna reparerats, skall sökanden ingiva i 2 § avsedd anmälan till polismyndigheten och till anmälan foga de originala räkningarna på reparationskostnaderna. Polismyndigheten skall till handlingarna foga det i 1 mom. nämnda polisundersökningsprotokollet och översända dem jämte eget utlåtande och ersättningsförslag till landskapsstyrelsen.

Har motorfordonet förstörts eller kan det icke till skäligen kostnader repareras, skall till den i 2 mom. avsedda anmälan fogas nödig utredning härom och om fordonets gängse värde omedelbart före skadegörelsen samt om det pris, som möjligen erhållits för det förstörda eller skadade fordonet.

Bidrag må erlärger endast för ersättande av sådan skada, som åsamkats motorfordon vid kollision med älg. Har sökanden själv bidragit till skadans uppkomst, må ersättningen minskas eller ansökningen därom helt förkastas beroende på vad som var hans vållande, huru fordonet framfördes och vilka andra omständigheter, som bidrogo till skadans uppkomst.

10 §.

Har skog skadats av älg, skall bidrag beräknas för erlärgerande av kostnaderna för utarbetande av plan för ny beskogning av det skadade området, anskaffning av frö eller plantor samt röjnings- och beskogningsarbete jämte arbetsledning.

Förutsättning för att bidrag skall beviljas är, att älgar under året eller under samma och närmast föregående år skadat utvecklingsdugligt plantbestånd på lägenhet på ett enhetligt område om minst 25 ar i så hög grad, att på området, med beaktande även av plantbeståndets naturliga återhämtningsförmåga, icke utan konstgjord skogsförnyelse kan erhållas ett för växtplatsen lämpligt plantbestånd. Om skadorna omfatta ett mindre område eller annars äro ringa, erlärger icke bidrag.

Bidrag erlärger icke, om staten eller landskapet äger och innehar området eller då områdets ägare enligt 8 § landskapslagen om skogsförbättring (22/59) icke annars må be-

viljas skogsförbättringsmedel. Bidrag beviljas ej heller, om för samma område tidigare beviljats ersättning ur landskapsmedel för älgskada, såvida icke därefter förflutit minst tio år.

Skogsägare skall ansöka om i denna paragraf avsett bidrag hos landskapsstyrelsen före den 1 oktober. I ansökan, som bör uppgöras på av landskapsstyrelsen fastställd blankett, skall det skadade skogsområdets areal och läge samt det förstörda plantbeståndets art och storlek angivas.

Sedan ansökan inkommit, skall landskapsförstmästaren förordna lämplig sakkunnig att förrätta syn och värdering på området. Sökanden bör underrättas om synen och är berättigad att personligen eller genom ombud närvara vid förrättningen. Vid förrättningen förfares enligt landskapsstyrelsens anvisningar.

Förrättningsavgift enligt av landskapsstyrelsen fastställd taxa erlägges av landskapsmedel, utom då anmälan varit uppenbart obe-

fogad, i vilket fall förrättningsavgiften skall erläggas av anmälararen.

11 §.

Landskapsstyrelsen skall före årets utgång behandla samtliga inkomna ansökningar om bidrag och fastställa fördelningen av de medel, som anslagits för ändamålet.

12 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1964. Genom densamma upphäves 29 § landskapslagen den 18 mars 1946 angående jakt inom landskapet Åland (14/46).

Denna lag skall jämväl äga tillämpning på sådan älgskada, som inträffat före lagens ikraftträdande och som icke berättigat till ersättning enligt tidigare gällande stadganden, likväl icke om skadan inträffat före den 1 januari 1963 eller, i fråga om skada på motorfordon, före den 15 maj 1963.

Mariehamn den 9 december 1963.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Eliel Persson
vicesalman.

N:o 15.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 10 april 1964.

Utfärdad i Mariehamn den 16 april 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 §, 11 §, 18 §, 29 §, 3 mom. 33 §, 46 §, 47 och 50 § landskapslagen den 17 juli 1957 om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57) såsom följer:

3 §.

Till väg höra körbana och övriga trafikba-

nor, såsom gång- och cykelbana, samt de områden, anläggningar och anordningar, som varaktigt erfordras för deras bestånd och begagnande, såsom vägren, slänt, bankett, dike, mitt-, skilje- och gränsremsa, mötes-, vänd- eller hållplats, mindre upplags- eller parkeringsområde, som ansluter sig omedelbart

till väg, så ock skyddsvärn, trumma, bro, färja med färjläge och färjled samt brygga, som förklarats ansluten till väg, ävensom vägmärke. Till väg hör likaså område, som erfordras för tull- och passkontroll av vägtrafik över riksgränsen.

Till väg såsom dess biområden höra plats, som varaktigt erfordras för uttagning av väghållningsämnen, ävensom för väghållningen nödiga byggnads- eller upplagsområden samt till trafikanternas begagnande upplåtna allmänna parkerings- och lastningsområden samt de områden vid huvudväg, som erfordras för trafikanternas vila och förplägnad eller service för fordonen.

Område, som avses i 1 mom., utgör vägområdet. Vägområde, vars gränser icke fastställts vid lantmäteriförrättning, sträcker sig till ett avstånd av en meter från yttre kanten av diket eller, där dike icke finnes, vägläntan eller -skärningen.

11 §.

Väg skall hållas i ett för samfärdseln tillfredsställande skick.

Till underhåll av väg räknas:

- 1) påförande av väghållningsämnen, vägbanans jämnande, vägdammets bindande, då detta anses nödigt, åtgärd för vägens torr hållning, reparation och ombyggnad av trumma samt hållande av bro, brygga och färja i brukbart skick;
- 2) uppsättande av skyddsvärn, vägmärke eller annan dylik anordning;
- 3) avlägsnande av byggnader, upplag och anordningar, markhinder samt träd, buskar och, om så är nödigt, även annan växtlighet från vägområdet och invid vägen, såvida icke åtgärden med hänsyn till storleken av därmed förenade kostnader är att hänföra till vägförbättring;
- 4) drift av färja, anordnande av isväg i stället för färj- eller båtförbindelse, bevakning av bro samt öppnande och stängande av rörlig bro;
- 5) avlägsnande av snö- och ishinder samt åtgärder vid översvämning för vägens hållande i farbart skick, häri inbegripet vägens utstakande;
- 6) anordnande av tillfällig farväg med anledning av snö- eller annat naturhinder eller vägskada; samt
- 7) övriga åtgärder för vidmakthållande av väg i ett för samfärdseln tillfredsställande

skick eller för avlägsnande av hinder invid vägen.

I 2 mom. avsedd åtgärd, som företages i samband med vägens byggande, hänföres till vägbyggnad.

Vad i 1 och 2 mom. är stadgat, äger icke tillämpning i fråga om underhåll av lastningsområde, som upplåtits till trafikanternas begagnande. I fråga om de områden, som reserverats för trafikanternas vila och förplägnad eller service för fordonen, tillämpas stadgandena i 1 och 2 mom., såvida icke om underhåll av området genom avtal eller på annat sätt annorlunda föreskrivits.

18 §.

Landskapsstyrelsen må, då särskilda skäl föreligga, för anlitande av till allmän väg hörande frigående färja fastställa avgift, som då fråga är om bygdeväg, likväl icke må vara högre än vad kostnaderna för färjans underhåll förutsätta. För begagnande av linstyrd färja må avgift icke uppbäras.

29 §.

Vägrätten medför jämväl befogenhet att från det i besittning tagna området undanröja byggnader, upplag och anordningar samt växande gröda och annan växtlighet ävensom att utan hinder av stadgandena i 41 § på området uppföra av dess användningsändamål förutsatta byggnader och anläggningar eller tillåta uppförande av sådana.

33 §.

Indrages allmän väg i annat än nedan i 2 mom. avsett fall, upphøre vägrätten med avseende å vägområde, såvitt ej bestämmes, att området skall tagas i bruk för annat vägändamål.

Har vid vägförbättring sträckningen av väg ändrats, upphör vägen till denna del att vara allmän väg, där ej i vägplanen bestämts, att vägen i sin gamla sträckning fortfarande skall förbliva allmän. Utan hinder härav må väghållaren nyttja vägområdet för andra vägändamål enligt vad därom i vägplanen bestämts eller eljest bestämmes. Där sådan bestämmelse icke meddelats, upphøre såväl användandet av vägområdet för vägändamål som ock vägrätten, efter det i 37 § avsedd vägförrättning eller annan expropriationsförrättning rörande vägområdet avslutats eller, om sådan förrättning icke äger rum, enligt vad därom särskilt beslutes.

Då användande av mark såsom vägs biområde förklarats hava upphört, skall vägrätten med avseende å området upphöra.

Sedan vägrätt upphört, skall iakttagas vad i 10 kap. är stadgat.

46 §.

Har förslag väckts om byggande av väg eller grundande av biområde till sådan, skall det vara tillåtet, att genom myndighets försorg, sedan vederbörande sakägare därom underrättats genom offentlig kungörelse, utföra stakning, mätning, utpålning, kartläggning, undersökning av grund eller annan förberedande åtgärd på fastighet och att från denna taga till stakar och pålar erforderliga träd. Vid förrättningen skall tillses, att växande gröda eller skog icke onödigt skadas. Träd eller buske, som växer i trädgård eller som eljest tagits under särskild omvårdnad, må icke utan ägarens medgivande skadas eller fällas.

47 §.

Är det vid utförandet av vägarbete nödigt att för dragning av kraft- eller telefonledningar, inrättande av inkvarteringsplats, temporär reglering av trafiken, uppläggande eller forsling av material eller i annat sådant syfte begagna annan tillhörigt område utanför den för vägändamål i anspråk tagna marken, vare väghållaren berättigad, sedan vederbörande sakägare därom underrättats genom offentlig kungörelse, att förfoga över området högst den tid vägarbetet pågår, såframt ej därigenom nämnvärt men tillskyndas fastigheten.

50 §.

Där så prövas nödigt för tillgodoseende av

Mariehamn den 9 december 1963.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
victalman.

Eliel Persson
victalman.

trafiksäkerheten eller av andra skäl, må landskapsstyrelsen i fråga om viss allmän väg eller del därav förordna, att till densamma icke må anslutas enskild väg utan landskapsstyrelsens tillstånd eller att därtill ansluten enskild utfartsväg icke må utan dylikt tillstånd vidare användas för sitt ändamål, eller ock meddela annat förordnande om reglering av utfarten till den allmänna vägen. Sådant förordnande må icke utsträckas att omfatta enskild väg inom område, för vilket stads- eller byggnadsplan är gällande.

Vid beviljande av tillstånd, som i 1 mom. avses, må landskapsstyrelsen föreskriva de villkor beträffande den enskilda vägens byggande eller underhåll, som befinnas erforderliga.

Innan i 1 mom. avsett förordnande meddelas, skall plan uppgöras för utförande av den ifrågakommande regleringen.

Vid handläggning av i 1 mom. nämnt ärende angående utfärdande av förordnande skall landskapsstyrelsen bereda de ifrågakommande fastighetsägarna och övriga sakägare tillfälle att bli hörda i ärendet och delgiva vederbörande detta medelst kungörelse på kommunens anslagstavla, såsom i lagen om offentliga kungörelser (FFS 34/25) är stadgat. Därjämte skall om kungörelsens anslående på sökandens bekostnad i tillräckligt god tid meddelas i minst en på orten allmänt spridd tidning och skriftligt meddelande sändas till sådan i annan kommun bosatt sakägare, vars boningsort är i handlingarna angiven eller annars känd. Vid behov skall även kommunen höras i ärendet.

Beslut, genom vilket landskapsstyrelsen utfärdar i 1 mom. nämnt förordnande, skall delgivas de ifrågakommande fastighetsägarna och övriga sakägare med iakttagande av den i 4 mom. stadgade delgivningsordningen.

N:o 16.

LANDSKAPSLAG

om kommunalvägar.

Föredragen för Republikens President den 10 april 1964.

Utfärdad i Mariehamn den 16 april 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §.

Denna lag gäller sådana av kommun övertagna allmänna vägar, som icke enligt landskapslagen den 17 juli 1957 om införande av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland (24/57) hänförts till allmänna vägar, liksom även vägar, vilka kommun framdeles enligt stadgandena i denna lag besluter bygga eller övertaga.

2 §.

Till kommunalväg höra körbana samt de områden, anläggningar och anordningar, som varaktigt erfordras för vägens bestånd och begagnande, såsom vägren, slänt, bankett, dike, mötes-, vänd- eller hållplats, mindre upp-lags- eller parkeringsområde, som ansluter sig omedelbart till vägen, samt skyddsvärn, trumma, bro, färja med färjläge och färjled samt brygga, som förklarats ansluten till vägen, ävensom vägmärke. Till väg såsom dess biområden höra dessutom platser, vilka varaktigt erfordras för uttagning och transport av väghållningsämnen.

Område, som avses i 1 mom., utgör vägområdet. Vägområde, vars gränser icke fastställts vid lantmäteriförrättning, sträcker sig till ett avstånd av en meter från yttre kanten av diket eller, där dike icke finnes, vägslänten eller -skärningen.

3 §.

Kommunalväg förvaltas av den kommun, inom vilken den befinner sig.

Har kommunalväg betydelse för samfärdseln i annan kommun än den, inom vars om-

råde den befinner sig, må mellan kommunerna avtal ingås om att den andra kommunen omhänderhar väghållningen eller deltager i väghållningskostnaderna.

2 kap.

Om vägplan, vägrätt och vägförrättning

4 §.

Skall kommunalväg byggas, må kommunen hos landskapsstyrelsen anhålla om uppgörande av vägplan och kostnadsförslag samt om förhandsbeslut angående byggnadsbidrag. Till anhållan bör fogas kommunalfullmäktiges förberedande beslut om vägens byggande, på karta uppritad föreslagen sträckning för vägen och uppgift om de jordägare, över vilkas mark vägen kommer att gå samt om de personer, rörelser och inrättningar, som hava nytta av vägen.

Är väg gemensam för två eller flera kommuner, må vägplan uppgöras och förhandsbeslut om byggnadsbidrag fattas endast under förutsättning att kommunerna utfäst sig att svara för vägens byggande och underhåll i hela dess sträckning.

Sedan landskapsstyrelsen till kommunen översänt vägplanen, kostnadsförslaget och förhandsbeslutet om byggnadsbidrag, må kommunalfullmäktige, efter det vägplanen under 14 dagars tid varit framlagd till allmänt påseende, godkänna vägplanen och kostnadsförslaget samt fatta slutligt beslut om vägens byggande, vilket beslut fastställs av landskapsstyrelsen, som samtidigt beviljar kommunen vägrätt.

Då frivillig överenskommelse med berörda fastighetsägare angående upplåtande av nödigt vägområde, ersättning för mark, skada och men eller för vägmateriel icke kunnat träffas, bör kommunen hos länsstyrelsen anhålla om förordnande för vägförrättning.

Vid handläggning av i denna paragraf

nämnda ärenden skola i tillämpliga delar stadgandena i landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57) lända till efterrättelse.

5 §.

Vägrätten innefattar rätt för kommunen att taga i besittning och nyttja för i 2 § avsedda vägändamål det område, som erfordras för vägen, utan hinder av den rätt annan äger med avseende å fastigheten.

Vägrätten innefattar jämväl rätt att från vägområdet avlägsna träd, buskar och andra naturhinder, som äro till men för väghållningen, samt att avhugga grenar, som sträcka sig över sagda områden.

Utgör anordning eller anläggning eller ock fristående byggnad, som icke användes som bostad, sådant hinder för byggande av väg, att byggnadskostnaderna, utan flyttning av anordningen, anläggningen eller byggnaden, skulle bliva ansenligt högre eller annars betydande olägenhet därav följa och förorsakar icke flyttningen av hindret dess ägare skada eller nämnvärt förfång, må landskapsstyrelsen vid vägrättens beviljande besluta om flyttning av anordningen, anläggningen eller byggnaden till lämplig plats.

Utänför vägområdet må landskapsstyrelsen på anhållan bevilja kommunen rätt att avlägsna trafiksäkerheten äventyrande träd och buskar, likväl icke träd eller buskar, som växa på tomt eller i trädgård eller som annars tagits under särskild omvårdnad, med mindre synnerliga skäl därtill föreligga. Om avlägsnande av här avsedda träd och buskar eller avhuggning av grenar skall markens ägare eller innehavare på förhand i god tid under rättas.

6 §.

Kräves oundgängligen för undvikande av oskäligen kostnader för väghållningsskyldighetens fullgörande, att grus, sten eller annat väghållningsämne tages från fastighets mark, må landskapsstyrelsen förordna, att i 5 § 1 mom. avsedd bestående nyttjanderätt därtill skall medgivas, såframt betydande förfång icke därigenom tillskyndas sagda fastighet. Samtidigt må förordnas om nyttjande av väg eller mark för transport av väghållningsämne.

3 kap.

Om väghållning

7 §.

Väghållning omfattar byggande och underhåll av väg.

Med byggande av ny väg avses anläggning av ny väg samt flyttning, breddning och annan förbättring av förefintlig väg.

Såsom underhåll av väg anses åtgärder, som äro av nöden för bibehållande av vägen i ett skick, som motsvarar dess ändamål, däri inberäknat öppenhållande av väg vintertid samt renhållning.

8 §.

Väg skall till sin sträckning och bredd samt även eljest byggas så, att ändamålet därmed uppnås på bästa möjliga sätt utan att någon åsamkas större skada eller förfång än nödvändigt.

Väg skall hållas i det skick dess ändamål och nytta förutsätta, såvitt det kan ske med skäligen kostnader.

På område, för vilket stads- eller byggnadsplan fastställts eller där tätbebyggelse finnes eller är i utveckling, må väg icke byggas så, att genomförandet av den fastställda eller framtida planen därigenom skulle kunna försvåras.

9 §.

Väghållningen ombesörjes av kommunens vägnämnd, på vilken det jämväl ankommer att besluta om de begränsningar av trafiken, som varaktigt eller tillfälligt kunna påkallas av vägens bärkraft eller andra omständigheter. Begränsningar, förbud, påbud och varningar böra anges med trafikmärken.

10 §.

Grind eller bom må icke hållas på kommunalväg utan landskapsstyrelsens tillstånd.

Byggnad, trafiksäkerheten äventyrande stängsel eller annan varaktig anordning må icke uppföras på närmare än tolv meters avstånd från vägbanans mittlinje. Landskapsstyrelsen må dock på ansökan medgiva undantag från detta förbud, där det kan ske utan att trafiksäkerheten äventyras eller framtida ombyggnad av vägen försvåras.

Angående byggnadsverksamheten på om-

råde, för vilket fastställts i byggnadslagstiftningen förutsatt plan eller föreskrift, gäller vad därom är särskilt stadgat.

11 §.

Vintertid skall kommunalväg hållas fri från hinder av snö och is i den utsträckning, som erfordras för motorfordonstrafik, där ej landskapsstyrelsen på grund av samfärdselns ringa omfattning eller av andra särskilda skäl medger kommun befrielse.

12 §.

Vägunderhållet granskas vid syn, som förrättas minst en gång årligen av en vägsynenämnd, bestående av en av landskapsstyrelsen förordnad sakkunnig såsom ordförande samt en representant för vägnämnden och en representant för polisdistriktet.

Har väg skadats genom svåra väderleksförhållanden eller ovarsam trafik, skall syn hållas, om någon av vägsynenämndens medlemmar det påyrkar. På grund av sådan syn må landskapsstyrelsen vid vite ålägga kommun att vidtaga erforderliga underhållsåtgärder.

Vid syn föres protokoll, som fordernsammast översändes till landskapsstyrelsen, kommunens vägnämnd och länsmanen i distriktet.

13 §.

För vägbygge förordnar landskapsstyrelsens vägavdelning en övervakare, som äger följa byggnadsarbetet och tillse, att givna föreskrifter om arbetets utförande iakttagas. Övervakaren må besluta om arbetets inställande, men beslutet skall omedelbart underställas vägsynenämnden för avgörande.

Slutsyn på vägbygge förrättas av vägsynenämnden, förstärkt med vägingenjören och den för bygget förordnade övervakaren. Har vid vägbygget anlåtats entreprenör, må han själv eller ombud för honom närvara vid synen och yttra sig över gjorda anmärkningar.

Vid slutsyn föres protokoll, som fordernsammast översändes till landskapsstyrelsen och kommunens vägnämnd.

4 kap.

Om kostnaderna för väghållningen och om landskapsbidrag

14 §.

Väghållningen bekostas med kommunens

medel. Enskild person, som nyttjar eller har behov av vägen, må icke åläggas att deltaga i väghållningskostnaderna, med mindre vägen för hans behov enligt mellan honom och kommunen ingånget avtal skall byggas eller underhållas på ett sätt, som är kostsammare än vad som i allmänhet fordras enligt denna lag.

Har i 3 § 2 mom. avsett avtal ingåtts mellan kommuner och därvid jämväl avtalats om kostnadernas fördelning, lände det till efterrättelse. Föreligga i annat fall giltiga skäl för kommuns åläggande att deltaga i väghållningskostnaderna på annan kommuns område och samsjas kommunerna icke om kostnadernas fördelning, må landskapsstyrelsen bestämman, att fördelning av kostnaderna skall verkställas och enligt vilken grund detta skall ske.

15 §.

Kommun må icke uppbära ersättning för nyttjande av kommunalväg eller område, anläggning eller anordning, som hör till sådan väg. Avgift må dock uppbäras för anlåtande av till kommunalväg hörande färja. Beslut om fastställande av sådan avgift som likväl icke må vara högre än vad kostnaderna för färjans underhåll förutsätta, skall underställas landskapsstyrelsen.

16 §.

Kommun är berättigad att för vägunderhållet erhålla landskapsbidrag efter prövning med minst 20 och högst 60 procent av de verkliga godtagbara kostnaderna. Bidraget må höjas till högst 90 procent, om genomfartstrafik förekommer på vägen eller om väghållningen på grund av vägens längd eller terrängförhållandena är särskilt kostsam.

Till underhåll av väg räknas:

- 1) påförande av väghållningsämnen, vägbanans jämnande, vägdammets bindande, då detta anses nödigt, åtgärder för vägens dränering, reparation och ombyggnad av trumma samt hållande av bro, brygga och färja i brukbart skick;
- 2) uppsättande av skyddsvärn, vägmärke eller annan dylik anordning;
- 3) avlägsnande av markhinder, träd och buskar och, om så är nödigt, annan växtlighet från vägområdet och invid vägen;
- 4) drift av färja, anordnande av isväg i stället för färjeförbindelse, bevakning av bro samt öppnande och stängande av rörlig bro;

5) avlägsnande av snö- och ishinder samt åtgärder för vägens hållande i farbart skick vid översvämning, häri inbegripet vägens utstakande;

6) anordnande av tillfällig farväg med anledning av snö- eller annat naturhinder eller vägskada; samt

7) övriga åtgärder för bibehållande av väg i ett för samfärdseln tillfredsställande skick eller för avlägsnande av hinder invid vägen.

I 2 mom. avsedd åtgärd, som företages i samband med byggande av väg, samt åtgärd, som med hänsyn till storleken av de därmed förenade kostnaderna är att anse som vägförbättring, hänförs till byggande av väg.

Till kostnader för underhåll av väg räknas icke allmän förvaltningskostnad eller kostnader för vägundersökningar och i 12 § avsedda vägsyner, ej heller utgifter för anskaffning och underhåll av byggnader, bilar och arbetsmaskiner, som äro erforderliga för väghållningen.

De medel, som kommun uppburit i avgift för anlåtande av färja eller i ersättning för upplåtelse av område eller i annan dylik gottgörelse, skola beaktas som avdrag från väghållningskostnaderna.

17 §.

I 16 § avsett landskapsbidrag utgives kalenderårsvis på grund av redovisning över kostnaderna för underhållet. Redovisningen skall, bestyrkt av de kommunala revisorerna, översändas till landskapsstyrelsen senast före utgången av maj månad det följande året.

Anses väghållningen icke tillfredsställande i förhållande till trafiken på vägen, må landskapsstyrelsen besluta om indragning eller sänkning av bidraget för väghållningen för ett år i sänder. Indragning må icke beslutas med mindre kommunen under ifrågavarande år tilldelats varning för underlåtenheten.

18 §.

Kommun är skyldig att till landskapsstyrelsen insända budgetförslaget för kommunalvägarna före ingången av budgetåret. Landskapsstyrelsen skall, om skäl till anmärkning mot de planerade utgifterna förefinnes, meddela kommunen därom senast inom februari månad under budgetåret.

Statistiska och ekonomiska uppgifter om kommunalvägarna och om trafiken på dem bör av kommunen insamlas och insändas till

landskapsstyrelsen enligt därom meddelade föreskrifter.

19 §.

För byggande av kommunalväg beviljas landskapsbidrag efter prövning inom ramen för härför anvisade anslag.

5 kap.

Om vägnämndens uppgifter

20 §.

Den kommunala vägnämnden äger bereda och verkställa ärendena angående förvaltningen av kommunalvägarna.

Det ankommer på vägnämnden särskilt

1) att årligen uppgöra beräkning över kommunens utgifter enligt denna lag;

2) att bereda ärenden rörande övertagande av väg till kommunalväg eller byggande av kommunalväg;

3) att taga initiativ till indragning av kommunalväg, som anses obehövlig; samt

4) att övervaka underhållet av kommunalvägarna.

I Mariehamn handhavas vägnämndens uppgifter av stadsstyrelsen eller den myndighet, som därtill förordnats.

6 kap.

Om övertagande av väg och om indragning av kommunalväg

21 §.

Besluter kommun om byggande av kommunalväg eller på framställning av väglag eller delägare i enskild väg om övertagande av väg till kommunalväg, skall sådant beslut fattas i den ordning, som är stadgad i 56 § landskapslagen den 18 april 1956 om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland (16/56). Sådant kommunalfullmäktiges beslut skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse.

Landskapsstyrelsen må förvägra fastställelse av i 1 mom. nämnt beslut, om vägen anses äga ringa betydelse för samfärdseln på orten eller på grund av sin längd eller av annan orsak medför i förhållande till trafikbehovet oskäliga kostnader.

22 §.

Kommun må besluta, att kommunalväg skall indragas om vägen i väsentlig mån förlorat sin betydelse för samfärdseln. Beslutet skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse.

23 §.

Då kommunalfullmäktiges i detta kapitel omförmälda beslut fastställles av landskapsstyrelsen, skall landskapsstyrelsen tillika bestämma den tidpunkt, då ifrågavarande väg förändras till kommunalväg eller indrages. Avser kommunalfullmäktiges beslut övertagande av väg till kommunalväg, må ock bestämmas, att vägen övertages efter det densamma blivit godkänd vid i 13 § avsedd slutsyn eller att tidpunkten fastställles genom särskilt beslut efter nämnda slutsyn.

I 1 mom. nämnd tidpunkt må icke utan särskilda skäl fastställas annorledes än till utgången av ett kalenderår, ej heller må tiden mellan beslutet och dess ikraftträdande bestämmas så kort, att nödiga förberedande åtgärder icke kunna vidtagas.

24 §.

Om förändring av kommunalväg till landsväg eller bygdeväg gäller, vad i landskaps-

Mariehamn den 11 december 1963.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

lagen den 17 juli 1957 om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57) är stadgat om förändring av enskild väg till allmän väg.

Om förändring av kommunalväg till gata gäller, vad landskapslagen den 22 december 1959 om reglering av byggnadsverksamheten (29/59) stadgar om förändring av allmän väg till gata.

7 kap.

Särskilda stadganden

25 §.

Närmare bestämmelser om verkställighet och tillämpning av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

26 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1964. Understöd ur landskapsmedel för väghållningen må dock erläggas enligt denna lag för 1964 års väghållningskostnader.

Har väg på grund av landskapsstyrelsen enligt tidigare gällande stadganden fattade beslut blivit byggd för övertagande som kommunal bygdeväg, men icke blivit slutligt godkänd, skall densamma, efter det beslut om godkännande fattats av landskapsstyrelsen, anses såsom i denna lag avsedd väg.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 17.

LANDSKAPSLAG

om Nåtö naturskyddsområde.

Föredragen för Republikens President den 10 april 1964.

Utfärdad i Mariehamn den 16 april 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Lägenheterna Mellangård RN:o 3⁶, Sjövall RN:o 3⁹ och Norrgård RN:o 3¹² i Nåtö by av Lemlands socken, vilka jämte tillhörande holmar Senskär, Fjärdskär, Börtskär och Getskär samt skiften på holmarna Inre Korsö, Eskskär och Slätskär tillhöra landskapet, ävensom landskapet tillhöriga Norrskiftet lägenhet RN:o 2²³ i samma by skola åtnjuta det skydd, som enligt lagen om naturskydd inom landskapet Åland (33/24) tillkommer allmänt skyddsområde.

2 §.

Utan hinder av vad i 1 § är stadgat, må lägenheternas jord på Nåtö holme jämte byggnader helt eller delvis utnyttjas för en biolo-

gisk forskningsstation på sådana villkor, att naturskyddsintressena bliva beaktade.

Landskapsstyrelsen må ock på skyddsområdet vidtaga sådana åtgärder, som erfordras för behållande av områdets lövängsnatur.

Skogsskiftet på Västeröjen skall förvaltas enligt grundsatzerna för rationell skogsvård, där icke naturskyddssynpunkter föranleda avvikelse för viss del därav.

Vid fastställandet av principerna för områdets skötsel äger landskapsstyrelsen inhämta naturskyddsinspektörens i riket utlåtande.

3 §.

Inkomster och utgifter i samband med lägenheternas förvaltning skola föras på landskapets ordinarie medel.

4 §.

Denna lag träder omedelbart i kraft.

Mariehamn den 9 december 1963.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eva Id Häggblom
vice talman.

Eliel Persson
vice talman.